

תת"ע 382/08/22 - סיף אלדין אבו רמילה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 382-08-22 מדינת ישראל נ' אבו רמילה
תיק חיצוני: 61226907717

בפני מבקש נגד משיב
כבוד השופט, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
סיף אלדין אבו רמילה
מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 6.9.22.

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 23.6.22 של נהיגה ברכב שרישיונו פקע ביום 15.10.19 בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].
2. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה למשך 10 חודשים, פסילה על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,500 ₪.

דיון והכרעה

3. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:
- "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".
4. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע, כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
5. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
6. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני

הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולענין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

7. המבקש קיבל את ההזמנה לדיון לידיו ביום ביצוע העבירה. המבקש טעם כי לא התייצב לדיון כיון שעקב היסח דעת רשם את הדיון ביומן הטלפון שלו ליום 6.12.22.

8. הטענה לפיה טעות אנוש היא הגורם לתקלה נבחנה בעפ"ת 42642-12-17 שאול שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018 שם נקבע:

"גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6), 793; רע"פ 418/85 פרץ נ' רוקינשטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).

9. שכחה של הדיון לבדה, או טעות אנוש, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין, או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).

10. לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה נמסרה למבקש כדין וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

האם קיים חשש לעיוות דין

11. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

12. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 1911/18 עמיד הגיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

13. יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן

בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו 14.04.02), רע"פ 1773/04 אלעזר אסמעיל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.02.04)).

14. המבקש לא טען וממילא לא הוכיח כי היה ברשותו רישיון נהיגה תקף במועד ביצוע העבירה. בנסיבות אלה אני סבורה כי סיכויי הנאשם לשינוי תוצאות ההליך קלושים ביותר. גם העונש שהוטל על הנאשם אינו מצדיק ביטול פסק הדין.

15. בנסיבות אלה אני סבורה כי יגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"ג, 08 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.